

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 323/2020
27.08.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца ЈП „Србијагас“ Нови Сад, Организациони део „Београд“ Нови Београд, против туженог АА из ..., ради дуга, одлучујући о сукобу месне надлежности између Основног суда у Чачку и Трећег основног суда у Београду, у седници већа одржаној 27.08.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овој правној ствари **МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Чачку.

Образложење

Основном суду у Чачку 16.01.2012. године тужилац је као извршни поверилац поднео предлог за извршење на основу веродостојне исправе, ради наплате дуга у износу од 90.149,05 динара, са законском затезном каматом од 15.12.2011. године до исплате, пописом, проценом и продајом покретних ствари туженог, као извршног дужника и преносом наплаћеног износа на текући рачун извршног повериоца или забраном 2/3 пензије извршног дужника и преносом новчаних средстава на рачун извршног дужника до потпуног намирења.

Решењем Основног суда у Чачку Ив 46/12 од 18.01.2012. године одређено је предложено извршење, које је по приговору извршног дужника решењем истог суда од 08.10.2019. године стављено ван снаге у делу којим је одређено извршење, укинута су све спроведене радње и одлучено да ће се поступак наставити као поводом приговора против платног налога.

Решењем Основног суда у Чачку П 327/20 од 11.02.2020. године тај суд се, применом члана 65. ЗПП огласио месно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и по правноснажности решења списе уступио Трећем основном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду. Према датим разлозима чланом 11. уговора о испоруци природног гаса за домаћинства закљученог 24.10.2006. године између странака, а из којег је проистекао спорни однос, за случај спора је уговорена надлежност Четвртог општинског суда у Београду, сада Трећег основног суда у Београду.

Трећи основни суд у Београду није прихватио месну надлежаност и уз пропратни акт П 12458/20 од 31.07.2020. године је предмет доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба месне надлежности.

Решавајући настали сукоб месне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/2008, 104/2009, 101/2010, 31/2011, 78/2011, 101/2011, 101/2013, 40/2015, 106/2015, 13/2016, 108/2016, 113/2017, 65/2018- УС, 87/2018, 88/2018- УС) и члана 22. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020, у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд је оценио да је за поступање у овом предмету надлежан Основни суд у Чачку.

Тужилац није имао опцију избора месно надлежног суда за подношење предлога за извршење, јер је чланом 3. став 3. Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“, број 31/11, 99/11) прописано да је за одређивање извршења надлежан суд на чијем подручју извршни дужник има пребивалиште, што је у конкретном случају Основни суд у Чачку, па је тај суд одредио предложено извршење, а по приговору извршног дужника као надлежан суд решење о извршењу је ставио ван снаге у делу којим је одређено извршење, укинуо све споредене радње у поступку и одлучио да се поступак наставља у парници као поводом приговора против платног налога.

Одредбом члана 65. став 1. ЗПП прописано је да ако законом није прописана искључива месна надлежност неког суда, странке могу да се споразумеју да им у првом степену суди суд који није месно надлежан, под условом да је тај суд стварно надлежан. Према ставу 3. истог члана споразум из ст. 1. овог члана производи правно дејство само ако је састављен у писаном облику и ако се односи на одређени спор или више спорова који сви проистичу из одређеног правног односа. Одредбом става 4. истог члана је прописано да исправу о споразуму (о уговореној месној надлежности) тужилац мора да приложи уз тужбу, а тужени уз приговор ненадлежности.

Чланом 11. Уговора о испоруци природног гаса за домаћинства закљученог 24.10.2006. године између странака, а из којег је проистекао спорни однос, за случај спора је уговорена надлежност Четвртог општинског суда у Београду.

На основу овако закљученог споразума о месној надлежности није могуће установити надлежност Трећег основног суда у Београду. Наиме, у време закључења уговора из којег је проистекао спорни однос, а који садржи споразум странака о месној надлежности за случај спора, на територији Града Београда постојало је пет општинских судова, у време подношења предлога за извршење судска надлежност на територији Града Београда у првостепеном парничном поступку, у овој врсти спорова била је подељена између Првог и Другог основног суда у Београду, док је сада судска надлежност, подељена између три суда – Првог, Другог и Трећег основног суда у Београду.

Код оваквог стања ствари, не постоји тачка везивања која би установила надлежност сада Трећег основног суда у Београду суда за даље поступање, јер тај суд, у овој форми, није ни постојао у време закључења предметног уговора нити подношења предлога за извршење.

Из наведених разлога, надлежност суда за поступање у овој правној ствари одређује се на основу општих правила о месној надлежности, тј. на основу одредбе члана 39. став 1. ЗПП, па је применом одредбе члана 22. став 1. ЗПП, одлучено као у изреци.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић